

متن پرسش

با سلام خدمت استاد عزیز: بنده کارشناسی حقوق دارم و در حال آماده شدن برای وکالت بودم که با عرفان و آقای دولابی و آثار استاد طیب شاگرد ایشان آشنا شدم درسم را رها کردم و به شدت درون گرا شدم علاقه شدیدی به تحصیل در حوزه پیدا کردم اما همسرم اصلا اجازه نداد، از پارسال تا حالا هم سیر مطالعاتی شما را دنبال می‌کنم و هم مشغول حفظ قرآن هستم. برداشتم از آثار شما و دیگر عرفا این بود که برای زن خانه داری بهترین شغل است به همین خاطر وکالت را رها کردم اما الان خیلی منزوی شده‌ام و دوست دارم فعالیت اجتماعی داشته باشم و از طرفی دلبستگی شدیدی به سیر و سلوک عرفانی دارم. از طرفی پدر و مادری فقیر دارم که خیلی دوست دارند وکالت کنم و کمک خرجشان باشم، همسرم هم خیلی دوست دارد، دو فرزند هم دارم به نظر شما وکالت برای یک زن با سیر سلوک عرفانی اش منافات دارد؟ اگر دارد چه فعالیت اجتماعی کنم که از انزوا بی‌که به آن مبتلا شده‌ام خارج بشوم؟ چون در شهری دور از خانواده هم زندگی می‌کنیم و غریب هستیم. خیلی تنهایی بهم فشار می‌آورد. دوست هم روحیه ای هم پیدا نمی‌کنم. آیا حفظ و تفسیر را ادامه بدهم یا وکالت؟ هدفم هم کمک به پدر و مادر عزیزتر از جانم و برون رفتن از انزواست. استاد عزیز خیلی به راهنمایی شما محتاجم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: عرایضی در سه جزوه‌ی اخیر در مورد «زن» شده، به آن نظر کنید. به نظرم حضور اجتماعی و وکالت برای احقاق حقوق افراد، خودش نوعی گستردگی می‌آورد. موفق باشید